

Бесіда: «Доброта і милосердя у твоєму ЖИТТІ»

Мета: Ознайомити учнів із поняттями і законами доброти, честі, справедливості; формувати у школярів найвищі людські цінності: ввічливість, милосердя, людську гідність, чуйність, любові і поваги до ближнього;

виховувати почуття людської гідності, бажання духовно вдосконалюватися; розвивати творчу уяву, мислення, пізнавальний інтерес.

Вчитель: Ми часто чуємо ці слова: доброта, сердечність, людяність, милосердя. Сьогодні ми порушимо проблеми милосердя, доброти, чуйності, співпереживання, уміння розділити чужий біль, вчасно підтримати у важку хвилину, розрадити в горі й біді. Цілком природним і закономірним вважається допомогти знедоленому, нещасному, поділитись шматком хліба, дати притулок бездомному, захистити старість, порятувати хворого, заступитися за беззахисного. Кожен із вас, хто сидить у цьому класі, вже думає про своє подальше життя, про своє майбутнє. Кожен хоче жити добре, красиво. Але не потрібно забувати в той же час про свою душу. Дбаючи про матеріальне, не забувати про духовні цінності.

Добрі слова і вчинки спрямовані на порозуміння між людьми, взаємодопомогу, підтримку одне одного. Вони породжують радість, задоволення, повагу, любов між людьми.

Діти, підкажіть, доброта – це якість людини, що дається при народженні, чи її потрібно виховувати? (Діти висловлюють свої думки). Я також довго думала над цим питанням і дійшла до висновку, що людина повинна постійно удосконалювати себе на протязі життя.

Діти давайте спробуємо з'ясувати що таке добро?

Учні висловлюють свої думки.

Доброта – найбільша цінність нашого життя. Так, це саме та якість, що коштує так дешево, але цінується так дорого. Її не можна купити ні за які гроші, вона по краплинці виховується змалечку.

Милосердя — щиросердність, співчуття, любов на ділі, здатність відгукнутися на чужий біль. Людям милосердним притаманне співчуття по відношенню до сироти, інваліда, тяжко хворої людини, людини похилого віку, людини що потрапила в біду.

Ми сьогодні маємо бути милосердними не тільки до людей, а й до всього, що нас оточує: тварин, рослин.

Але скажіть будь ласка як же могло статися, що милосердя втратило сьогодні свою цінність? А його зміст звівся в основному до милостині? Невже для того, щоб виіскрити доброту із наших сердець, потрібен землетрус чи Чорнобиль? Хіба без них не можна бути милосердними? Хіба в звичайному житті немає людей, які потребують допомоги? Є і дуже багато таких людей. Але за своєю заклопотаністю про свій зовнішній вигляд,

гонінням за кращим комп'ютером, найдорожчим мобільним телефоном ми не бачимо цих обділених людей.

Кожен із нас може допомогти людям з особливими вадами бути щасливими. Достатньо тільки побачити в цих людях — людей, в цих дітях — дітей.

Кожен із вас, мабуть, зараз ставить собі питання: «А що я можу зробити, щоб допомогти їм бути щасливими?». Я відповім — любити! Не відвертати свого погляду від дітей, що виглядають не так, як здорові діти. Вони особливі. Чому? Не знаю. Але вони живуть, і Бог також привів їх на цей світ. Для чого? Можливо, щоб зробити нас добрішими, людянішими... І вони будуть щасливі!

Діти! Вам уже по 16 років, ви народилися і живете у світі людей, кожен день Вас оточують десятки людей, знайомих і незнайомих, Серед них Ваші вчителі, Ваші рідні і друзі.

Підкажіть, а чи можете Ви назвати ту людину, яка по відношенню до Вас найдобріша, яка щоденно, виявляє свою любов, турботу, яка дарує Вам доброту і нічого не чекає у відповідь. (Учитель підводить дітей до відповіді; діти відповідають, що це мама).

Учитель. Так, це Ваша мама.

Материнська любов найсвятіша. Та, на жаль, не всі і не завжди ми уміємо її оцінити. Як рідко ми задумуємося над тим, що необачно зранене слово залишає рубець у душі найріднішої людини, вибілює її коси та розсипає зморшки на чолі.

А чи знаєте Ви, що на сьогоднішній день на Україні проживає багато самотніх літніх людей. Це теж чийсь батьки, які на схилі літ виявились непотрібними власним дітям. У когось не вистачило часу для старенької матері, у когось замалий будинок, щоб прожити разом, а у когось просто зачерствіло серце...

Ці люди живуть у спеціальних будинках інтернатах. Це все, реальність сучасного життя. І щоб таких реалій в цьому світі стало менше, я покладаю велику надію на ваше покоління, на ваші серця, вашу любов, тепло і ласку.

І все ж таки, я сподіваюся, що ніколи Ваші рідні не розділять долі жителів цього будинку.

А зараз давайте ми з вами складемо правила доброти і милосердя.

Золоте правило:

1. Ставитися до інших так, як ви б хотіли, щоб ставилися до вас.
2. Поважати інших, особливо старших і слабших від себе.
3. Слухати маму, тата, бабусю.
4. Не сміятися над каліками.
5. Любити і берегти природу, тварин.
6. Не проходити байдуже мимо людської біди, горя, розпачу.
7. Не залишати тварин у біді.
8. Любити природу і все живе. Бережливо ставитися до краси.
9. Уміти не тільки поспівчувати у горі, а й порадіти чужому успіху

А я бажаю вам успіхів у постійній роботі над собою.

Хай множаться зерна добра в ваших душах.

